

Vechime în magistratură. Perioada îndeplinirii funcției de șef sector cu probleme pentru Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Justiție și Procuratură

Prin sentința nr. 40/7/CA din 17 februarie 2009 a Curții de Apel Alba Iulia a fost admisă acțiunea reclamantului D.T.I. în contradictoriu cu Consiliul Superior al Magistraturii în sensul că a fost anulată Hotărârea nr.381 din 17 aprilie 2008 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și a fost obligat pârâtul să recunoască reclamantului vechime în magistratură perioada cuprinsă între 1 decembrie 1975 – 15 februarie 1985 și să elibereze o adeverință în acest sens.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a motivat că prin acțiunea introductivă reclamantul D.T.I. a solicitat anularea Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii indicată, recunoașterea perioadei indicate ca vechime în magistratură și eliberarea unei adeverințe în acest sens, întrucât funcția ocupată de reclamant în perioada arătată a fost strâns legată de activitatea justiției.

Instanța a reținut că reclamantul a fost încadrat ca procuror după absolvirea facultății de Drept la Procuratura Locală Orăștie și Alba Iulia, iar în perioada 1 decembrie 1975 – 15 februarie 1985 a fost transferat în interes de serviciu în funcția de șef sector la probleme pentru M.Ap.N., M.I, Justiție și Procuratură în fostul Comitet Județean de Partid Alba.

Prin Decretul Președintelui României nr. 1037 din 9 noiembrie 2005, reclamantul a fost eliberat din funcția

de procuror prin pensionare anticipată.

A reținut instanța că, prin hotărârea ce face obiectul acțiunii de față, s-a invocat că singura dispoziție pentru recunoașterea vechimii în magistratură este art. 86 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, care nu include și funcția deținută de reclamant în perioada supusă analizei, situație care nu a fost acceptată de instanța de fond, care a concluzionat că aplicarea legii noi încalcă principiul neretroactivității legii consacrat de Constituție în art.15 alin. 2 și art. 1 din Codul civil.

Instanța de fond a arătat că atât literatura de specialitate, cât și practica judiciară în materie au statuat unanim în sensul că se va aplica legea sub imperiul căreia s-a născut situația juridică, ce urmează a sancționa juridic și efectele și consumarea situației juridice, chiar dacă aceste momente se produc după ce legea veche a fost abrogată.

Astfel, instanța a apreciat că reclamantul a desfășurat activități legate de activitatea justiției, fiind aplicabile prevederile Legii nr. 58/1968 privind vechimea în magistratură.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs Consiliul Superior al Magistraturii, care a solicitat în temeiul dispozițiilor art. 20 din Legea contenciosului administrativ, coroborat cu dispozițiile art. 304¹ din Codul de procedură civilă, admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței atacate și,

pe fond, respingerea acțiunii formulate de reclamantul D.T.I.. Apreciază recurentul că intimatul nu este o persoană vătămată în sensul dispozițiilor legale sus-enunțate întrucât răspunsul prin care o autoritate publică dă curs solicitării de comunicare a modului de interpretare a unor dispoziții legale nu constituie un act administrativ în sensul art. 2 alin. 1 lit. c din Legea contenciosului administrativ, ci reprezintă o corespondență administrativă. Recurentul arată că instanța de fond a interpretat în mod eronat legea incidentă, hotărârea emisă de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, ca răspuns la petiția reclamantului-intimat, fiind în conformitate cu legea, în raport de prevederile cuprinse în art. 86, art. 103 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și dispozițiile art. 44 (fostul art. 48), art. 45 (fostul art. 49) și art. 131 din Legea nr. 92/1992 privind organizarea judecătorească.

Examinând sentința atacată prin prisma criticilor formulate, a dispozițiilor legale incidente în cauză, precum și potrivit art. 304¹ din Codul de procedură civilă, sub toate aspectele, Înalta Curte constată următoarele:

Reclamantul D.T.I. în contradictoriu cu pârâțul Consiliul Superior al Magistraturii a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se anuleze Hotărârea Plenului C.S.M. nr. 381 din 17.04.2008 și ca urmare să i se recunoască perioada de timp cuprinsă între 1 decembrie 1975 - 15 februarie 1985 ca vechime în magistratură, identificată în carnetul de muncă între numerele de ordine 18-22, perioadă în care a îndeplinit funcția de șef sector cu probleme pentru Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Justiție și Procuratură și să i se elibereze o

adeverință în acest sens.

Potrivit art. 1 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, „orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim”.

Anterior sesizării instanței de contencios administrativ, reclamantul a parcurs procedura prealabilă prevăzută de art. 7 din lege.

Având în vedere caracterul actului atacat, acela de act administrativ unilateral cu caracter individual emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării, executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice, supus controlului judecătoreesc, potrivit prevederilor Legii nr. 554/2004, instanța constată ca nefondată critica formulată de recurent, care susține că intimatul nu este o persoană vătămată în sensul art. 8 alin. 1 din lege și că actul atacat nu este un act administrativ în sensul art. 2 alin. 1 lit. c, ci ar reprezenta o corespondență administrativă.

În ceea ce privește cererea având ca obiect recunoașterea ca vechime în magistratură a perioadei în care intimatul-reclamant a ocupat funcția de șef sector cu probleme pentru M.Ap.N. M.I, Justiție și Procuratură în fostul Comitet județean de partid Alba, Înalta Curte constată că în mod corect a fost respinsă prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 381 din 17 aprilie 2008.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 44 din Legea nr. 92/1992 privind organizarea judecătorească, cu modificările ulterioare, inclusiv cele aduse prin Legea nr. 281/24.06.2003, constituie vechime în magistratură perioada în care o persoană a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, personal de specialitate juridică în Ministerul Justiției, în Institutul Național al Magistraturii, judecător la Curtea Constituțională, judecător financiar ori procuror financiar la Curtea de Conturi, magistrat-asistent la Curtea Supremă de Justiție, la Curtea Constituțională sau la Curtea de Conturi, funcții de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat sau departamentale, în laboratoarele de expertize criminalistice, în Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române, funcții didactice în învățământul superior juridic, funcția de ministru al justiției, secretar de stat ori de secretar general și secretar general adjunct în Ministerul Justiției, funcții de specialitate juridică în instituția Avocatul Poporului, notar, avocat, jurisconsult sau consilier juridic.

Totodată, timpul cât o persoană, licențiată în drept sau în drept economic-administrativ, este senator sau deputat, avocat al poporului, membru al Curții de Conturi, personal de conducere ori de execuție, de specialitate juridică, în aparatul Parlamentului, Președinției României, Guvernului, Consiliului Legislativ,

Avocatului Poporului, Curții de Conturi, Curții Constituționale, Direcției juridice și consulare din Ministerul Afacerilor Externe sau în cadrul altor organe ale administrației publice se consideră vechime în magistratură.

Se observă că textul enunțat, ca de altfel și art. 86 alin.1 din Legea nr. 303/2004, nu include și funcțiile deținute de

procurori sau judecători în structurile fostului Partid Comunist Român, respectiv funcția de șef sector în Comitetul Județean.

Art. 45 din Legea nr. 92/1992 de care se prevalează și reclamantul stipulează că întreruperile de activitate datorate suspendării din funcție, pensionării pentru incapacitate temporară de muncă, precum și trecerii în alte funcții decât cele prevăzute la art. 44 alin. 2, nu se iau în calculul vechimii în magistratură, dacă legea nu prevede altfel.

Art. 78 din Legea nr. 58/1968 privind organizarea judecătorească reglementează într-adevăr asimilarea perioadei în care judecătorii aleși sau numiți în organizațiile obștești sau în aparatul de stat în funcții legate de activitatea justiției, ce va fi cuprinsă în vechimea de judecător, dispoziție ce nu este aplicabilă în speță, pentru a putea reține ca vechime în magistratură perioada în care intimatul a îndeplinit funcția „șef sector cu probleme pentru M.Ap.N., Ministerul de Interne, Justiție și Procuratură”, funcție politică, exercitată în fostul Comitet Județean Alba al Partidului Comunist Român.

Pentru toate aceste considerente se constată că recursul este fondat, urmând ca în baza prevederilor art. 312 alin. 3 din Codul de procedură civilă, să fie admis, modificată sentința recurată în sensul respingerii tuturor capetelor de cerere, respectiv cererea care vizează anularea Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 381 din 17 aprilie 2008 și a solicitărilor cu caracter subsidiar ce decurg din aceasta.

(Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, decizia nr. 4593/23.10.2009, **dosar nr. 1369/57/2008**)